

«ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ У РОБОТІ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ»

Сучасне українське суспільство характеризується стрімким розвитком інформаційних технологій. Тому сьогоденний стан цивілізаційного розвитку висуває нові вимоги до системи освіти й виховання молодого покоління. Реформування дошкільної освіти, необхідність її інформатизації потребує науково-методичного забезпечення використання в педагогічному процесі новітніх засобів навчання та підготовку фахівців, які досконало володіють сучасними інформаційними комп'ютерними технологіями.

Мета статті зумовлюється потребою в обґрунтуванні інформаційної компетентності фахівців дошкільної освіти щодо особливості використання комп'ютерних технологій навчання у роботі з дітьми дошкільного віку.

Висвітлення проблем, пов'язаних з використанням сучасних інформаційних та комп'ютерних технологій у педагогічному процесі, започатковано і розвинуто в фундаментальних роботах учених (Р. Вільямса, Б. Гершунського, В. Глушкова, А. Єршова, К. Маклін, Ю. Машбиця, С. Пейперта, Є. Полат та ін.). У роботах цих авторів показано, що впровадження комп'ютерних технологій у практику навчання є однією з форм підвищення ефективності навчального процесу.

Застосування в дошкільному навчальному закладі ІКТ в органічному поєднанні з традиційними засобами виховання сприяє підвищенню загальної якості виховання, розвитку творчої особистості дитини-дошкільника. Але тут визначальними є компетентність вихователя щодо предмета навчання й застосовуваних ним методів та засобів, а також розвивальний зміст комп'ютерних програм.

Необхідною умовою інформатизації освіти є готовність вихователів до використання комп'ютерних технологій навчання в процесі передавання знань, що означає постійну, неперервну самоосвіту. Між тим, обираючи комп'ютер для навчальних цілей, слід усвідомлювати ті цілі, які до того ж змінюються із

розвитком суспільства [2]. Так, Н. В. Атапова наводить нові кваліфікаційні уміння вихователя в умовах інформатизації суспільства:

- вихователь повинен володіти відповідними знаннями, що містяться в комп'ютерній програмі;
- індивідуалізація навчання, яка передбачається за рахунок введення в педагогічний процес комп'ютера, вимагає застосування значної кількості методик, якими вихователь повинен володіти досконало;
- вихователь повинен знати програмне забезпечення, його складові, вміти допомогти дитині на кожному етапі заняття[1].

В основу концепції «інформаційної компетентності вихователя» покладено ідею виховання компетентної людини, яка не лише має необхідні знання, високі моральні якості, а й уміє діяти адекватно у відповідних ситуаціях, застосовуючи набуті ним із ІКТ знання і беручи на себе відповідальність за певну діяльність.

Отже, застосування ІКТ докорінно змінює роль і місце вихователя й вихованця в педагогічному процесі. Вихователь перестає бути «ретранслятором» знань, а стає співторцем сучасних, позбавлених повчальності й провідництва, комп'ютерних технологій навчання. В глобалізованому інформаційному світі ми не отримаємо високих результатів і не зможемо бути конкурентоспроможними, якщо діти дошкільного віку не оволодіють цією ефективною зброєю. Тому необхідно створити нову культуру з комп'ютерними технологіями навчання, навчитись користуватися ними, не втрачаючи здатності критично мислити, відчувати та спілкуватися.

Список використаної літератури

1. Атапова Н. В. Информационные технологии в школьном оборудовании / Атапова Н. В. – М: РАО, 1994. – 186 с.

2. Гуревич Р. С. Інформаційно-телекомунікаційні технології в навчальному процесі та наукових дослідженнях: навчальний посібник для студентів педагогічних ВНЗ і слухачів інститутів післядипломної освіти / Гуревич Р. С., Кадемія М. Ю. – К.: «Освіта України».– 2006. –390 с.